

heder, der føre Ordet til visse Tider og paa visse Steder, i Stedet for med tilstækkelig Omhu at lægge Mærke til, at der fra andre Sider er fremkommet saavel imødekommende Udtalelser som Bestræbelser for at mødes med dette Ting til Gennemførelsen af denne Sag. Ganske særlig tror jeg, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) i Begyndelsen af sit Foredrag rettede sin Skildring af Landstingets Stilling til denne Sag imod saadanne Yderligheder. Det ærede Medlem kom til i nogen Grad selv at godtgøre det, navnlig ved de Eksempler, han valgte. Jeg tænker her paa hans Udtalelser om, hvorledes det stiller sig i Sverige. Han sagde, at Sveriges Toldsatser indtil 1888 omtrent vare som her i Danmark. Men Toldsatserne i Danmark ere jo fremdeles de samme efter 1888 som før. Det ærede Medlem skildrede Udviklingen i Sverige senere, da man i 1888 var gaaet til Toldsatser, der vare højere end dem, vi have her i Danmark, og denne Sammenligning med Sverige passer altsaa for saa vidt ikke, som vi jo ikke ere gaaede til forhøjede Toldsatser. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at Norge er gaaet til Toldsatser, der i visse Henseender ere højere end Sveriges; men da vi, som sagt, her i Danmark ikke ere gaaede til højere Toldsatser paa Beskyttelsesomraadet, passer denne Sammenligning ikke ganske. Forholdet i Toldkommissionen var tværtimod — og hvad Omtalen af Toldkommissionen angaar, slutter jeg mig til det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), der havde Ordet for et Øjeblik siden — saaledes, at man der betragtede det som Opgaven at foretage det omfattende Arbejde i denne Sag, som det ærede Medlem skildrede, i Interesse af at faa Beskyttelsen reduceret overalt, hvor der da ikke forelaa ny Oplysninger eller paavislige Mangler ved den bestaaende Tilstand. Redaktionen af Beskyttelsen blev paa nogle Steder væsentlig paa andre Steder mindre væsentlig, men Bestræbelsen i Toldkommissionen og senere i Folketingets Udvalg var netop ikke at gaa i den Retning, man var slaaget ind paa i Sverige og Norge, nemlig til yderligere Beskyttelsessatser. Man ønskede at naa til en ikke ubetydelig Indskrænkning af den bestaaende Beskyttelse. Vel har man fra forskellige Sider, som det ærede Medlem for Slagelse udtalte, krævet mere Told, brugt stærke Ord i den Henseende og kørt op med Beviser, der, som det ærede Medlem har sagt, enten slet ikke slaa til eller kun kunne finde Anvendelse i ren Alminde-

lighed, men naar det ærede Medlem fremdrog bestemte Eksempler, synes jeg, man maa indrømme, de ikke se saa afskrækkende ud. Naar det ærede Medlem saaledes nævnte Tolden paa Hatte osv., maa jeg gøre opmærksom paa, at det andet Ting har vedtaget ganske den samme Position i 1899, som vi vedtog her i 1897, umtagen for saa vidt Stoffolden kan være en anden. Fortoldningen vil ske efter Stoffet, derefter afgøres det, under hvilken Sats man skal henregne den paagældende Manufakturvare. Naar Talen er om Papirfabrikkerne, ser jeg heller ikke, at Forskellen er saa overordentlig stor. Folketinget vedtog i 1897 en Told paa almindeligt Papir af 3,5 Øre, men bestemte, at Tolden skulde være 4 Øre i tre Aar fra Toldlovens Ikrafttræden at regne. Landstinget har sat denne Sats som vedvarende Told, saa at der altsaa er en Forhøjelse, men Tolden er nu 5½ Øre pr. Pd. Papir, saa at Landstinget altsaa her er gaaet til en ikke ubetydelig Nedsættelse, selv om man efter de tre Aar fastholder 4 Øre pr. Pd. Paa Gardiner har Landstinget sat en Told af 75 Øre pr. Pd., medens Folketinget i 1897 vedtog en Told af 65 Øre pr. Pd. For Skomagerarbejdes Vedkommende skal jeg indrømme, at Landstinget har tilladt sig en større Afvigelse. Som det ærede Medlem nævnte, er Beskyttelsen efter den gældende Toldlov 66½ Øre. Folketinget satte i 1897 Beskyttelsen til 65 Øre, medens Landstinget har sat Beskyttelsen til 50 Øre pr. Par Fodtøj over 4 Pd. og til 100 Øre pr. Par under 4 Pd. Her, indrømmer jeg, er en større Forskel, men jeg skal ikke udtale nogen Mening om, hvad der vil være det rigtige; jeg er tilbøjelig til at blive staaende ved det, Folketinget vedtog.

Alt i alt tror jeg, at Afstanden mellem Folketingets og Landstingets Standpunkter ikke er saa stor, at den skal være afskrækkende for os. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) udtalte sig saa stærkt som Frihandelsmand, altsaa mod al Forhøjelse af Beskyttelse, er der jo dertil at sige, at vi alle meget godt kende det ærede Medlems Standpunkt. Vi forstaa alle godt at vurdere den store Varme, hvormed det ærede Medlem omfatter dette Spørgsmaal, men vi bede det ærede Medlem undskylde, vi have ondt ved at betegne ham som Frihandelsmand. Jeg kan med min bedste Vilje ikke gøre det. Jeg har nu arbejdet sammen med det ærede Medlem i et Par Aar, og jeg har set, at naar vi i Virkeligheden staa over for hinanden, kunne vi